

AMSTERODAMI,
Typis Joannis Janssonij à Waesberge et Elizæi Weyerstraet.
1665.

Jo. Pauli Schor delin. Romæ.

Theod. Matham sculpsit.

B. Gastaldi

ATHANASII KIRCHERI
E SOC. JESU

MUNDUS SUBTERRANEUS,

In XII Libros digestus;

QVO

Divinum Subterrestris Mundi Opificium, mira

Ergasteriorum Naturæ in eo distributio, verbo παντάμορφον

Protei Regnum,

Universæ denique Naturæ Majestas & divitiæ summa

rerum varietate exponuntur. Abditorum effectuum causæ acri indagine

inquisitæ demonstrantur; cognitæ per Artis & Naturæ conjugium ad

humanæ vitæ necessarium usum vario experimentorum apparatu,

necnon novo modo, & ratione applicantur.

TOMUS I.

AD

ALEXANDRUM VII.

PONT. OPT. MAX.

AMSTELÆDAMI,

Apud JOANNEM JANSONIUM & ELIZEUM WEYERSTRATEN,

ANNO clō lcc lxxv. Cum Privilegiis.

g3

per inclinatum planum sub nova semper & nova ponderis diminutione movetur, impetum nonnihil inhibeat; atque adeo sub perturbata quadam proportionem cum procedere necesse est.

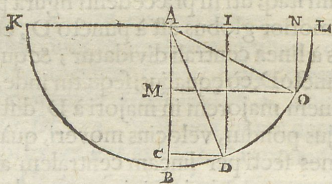
Atque hæ sunt difficultates, quæ ratiocinium *Galilei*, de motu supra diversa plana peracto, infringere videntur; quæ nisi superentur, frustraneus merito omnis labor in certa assignanda proportionem motus supra inclinata plana, ad motum naturalem per aërem, luditur. Ut proinde ex hisce luculenter pateat, quàm multa sæpè Geometricis

legibus astringantur, quæ tamen exactiori trutina ponderata, falsæ denique per assiduum experimentum reperiuntur. Dico tamen, quod & supra innui; Si globus quispiam ita per planum moveri posset, ut id nulla sui parte tangeret, quemadmodum in iis, quæ motu verticali deorsum feruntur, contingit, tunc ratiocinium *Galilei* aliquo modo defendi posse; Verum cum huiusmodi motus naturæ videatur repugnare, nulla alia ratio defectum huius motus supplere poterit, nisi ea, quæ fit per pondera pendulis affixa, de quibus modò restat dicendum.

CAPUT IV.

De motu pendulorum.

Fieri non potest, ut globus quispiam liberè per convexam Sphæræ superficiem moveatur, quin mox ea deserta infito sibi ad Centrum appetitu, motu deorsum perpendiculari feratur. Hinc factum est, ut ponderum motus exactius exploraturi Lyncei huius seculi Philosophi, ea chordarum catenarumque vinculis ad circularis motus leges constringerent. Sit itaque semicirculus $L B K$; in cuius Centro A chorda af-

fixo globo prægravata elevetur in L , & demisso pondere pendulum necessario descendat ex L in B , per quadrantem $L B$ circuli $L B K$; quæ chorda una cum pondere descendendo, differentes motus leges servabit in singulis intermediis quadratis partibus, ita quidem, ut quantò puncto B vicinior fuerit, tantò velocius moveatur, siquidem in O velocius quam in L , & in D velocius quam in O , & in B velocius, quam in D movebitur. Verùm antequam pendulorum huiusmodi per circuli quadrantem agitatorum velocitatem cum gravium naturali & perpendiculari motu deorsum vergentium velocitate comparemus; Notandum est, nos hic supponere rationem spaciolorum, quæ pondera conficiunt per duas lineas, esse in duplicata ratione temporum, uti cum comparamus lineas $N O$ & $I D$, in quantum correspondent iis arcus $L O$ & $L D$.

Dico itaque primò, pondus dum descendit per $L D B$, non tam citò pertingere ad punctum B , quàm dum descendit per verticalem $A B$ ex A in B ; Sed si $A B$ in tantum prolongaretur, ut ea arcum quadrantis $L B$ longitudine sua adæquaret; Dico, hoc casu, eo-

dem tempore pondus, tum per arcum $L B$, tum ex A in terminum prolongatæ lineæ $A B$ perventurum; Cum enim $A B$ semidiameter sit ad quadrantis $L B$ lineam, sicuti 7 ad 11. & lineæ prolongatæ tempus, quo pondus per illam cadit, sit 30 tertiorum; illa cadendo ex A in B conficiet tempus 23 tantum tertiorum, atque adeo citius sex minutis tertiis ad terminum B perveniet, quàm pondus pendulo alligatum ex L in B .

Sit itaque chorda $A B$ tres pedes longa, & in 500 partes divisa; arcus quoque $L B$ sit in tres pariter æquales partes divisus, videlicet in $L O$, $O D$, & $D B$. Eiet itaque, ut cum pondus ex A per lineam $A B$ cadendo, pervenerit in punctum M , scilicet per lineam $A M$ æqualem sinui $N O$, 30 graduum, jam spacium 250 partium, qualium $A B$ 500 est, confectum censeatur; & quando punctum illud attigerit, quod linea $C D$ in $A B$ secat, tum spacium 433 partium confecisse censebitur, quod quidem spacium æquale est sinui 60 graduum, à quibus si partes priores 250 subtraxeris, remanebunt 183, pro partibus, quas grave conficiet currendo per arcum $O D$. Si porro 433 subtrahas à radio 500 partium, remanebunt 67 partes, quas motu suo pendulum conficit, dum subit arcum $D E$.

His positis, ut tempus, quo singula spacia pendulum conficit, inveniamus, sic operare. Accipe radicem 500 partium, è quibus semidiametrum $A B$ constare supposuimus, & dein accipe radicem de 250, cuius numeri ratio est similis 30 minutis tertiis, quæ pendulum infumit cadendo ex L in O ; & habebis radices binas 23 29 & 12 6 quæ se habent ut 7 $\frac{1}{4}$ ad 5. ergo sicut se habet 7 $\frac{1}{4}$ ad 5, sic 30 tertia minuta ad aliud, & prodibit 21 $\frac{23}{557}$ tempus, quod pendulum infumit cadendo ex L in O , id est $\frac{250}{557}$ partes. Hac praxi invenies tempus lapsus penduli ex O in D 6^{''} 30^{'''}. & tempus lapsus penduli ex D in B 2^{''} 20^{'''}. Unde certè sequitur, citius motum perpendicularem finem suum assequi, quàm motum pendulorum per arcum.

Ubi

Ubi tamen duo cumprimis, veluti experientia infallibili comprobata supponenda sunt; quorum prius est, pendulum pondere gravatum ex L, ultra B, versus K agitatum, vibrationem sive diadromum suum perficere tempore unius semidiminuti, & tamen si ab L in K diadromi majores sint, quàm quæ ex O aut D versus K, nihilominus eos etiam minimos inter D & B, maximo, & omnibus aliis ferè æquiditurnos esse. Dixi ferè, quia compertum est, maximum diadromum minimum superare temporis aded insensibilis spacio, ut post 30 recursus, minimi recursus non nisi I plus lucrentur, quàm maximus recursus.

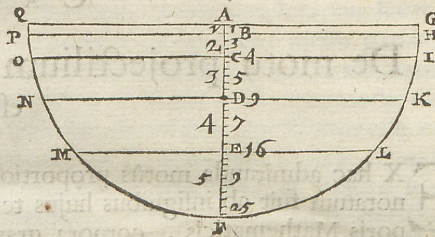
Secundò consideranda venit chordæ constitutio, nam quò graviore ea pondere tenditur, eò longiori durat tempore; contra quando leviori pondere tenditur, tantò minori quoque tempore diadromos suos conficit. Exempli gratia: plumbeus globus, cujus gravitas duodecies continet lignei globi ejusdem magnitudinis gravitatem, quater plus durat, quàm ligneus, ubi tamen uterque ex æquali à B distantia motus sui principium sumpserit; Nam ligneus globus facere compertus est 40 diadromos, dum interim plumbeus non nisi 39 conficit, atque adeo ligneus unum diadromum supra 40. Quod si chorda fuerit sexies crassior, illa lucrabitur unum diadromum supra 200, ita quidem, ut diadromi chordæ crassioris semper plus diminuantur, quàm diadromi chordæ subtilioris, seque ad invicem habeant chordæ, uti pondus iis affixum ad pondus.

Supponamus itaque primò, chordam A B trium pedum, & globum plumbeum ei affixum octo unciarum vel mediæ libræ. Dico, hanc chordam tantò celerius ex L usque ad B decurrere, quantò fuerit puncto B, quod Centrum Terræ refert, vicinior. Secundò dico, velocitatem motus penduli per quadrantem circuli, sequi velocitatem motus ponderis cadentis per lineam verticalem; Sed ex comparatione unius ad alteram, mentem meam facilius Lectorem percepturum confido.

Diximus suprà C. 2. Velocitatum momenta in naturali gravium deorsum, fieri juxta numerorum imparium proportionem; ita ut, si pondus quoddam primam spaciæ partem superet, dato quovis tempore, verbi gratia, uno momento, illud duobus momentis conficiat tres spaciæ partes; & tertio momento quinque spaciæ partes; quarto momento septem; quinto denique novem spaciæ partes conficiat; atque aded quinque momentorum, id est, inæqualium datorum temporum duratione, pondus 25 spaciæ partes superabit, uti ex figura hic apposita patet.

Idem aliquo modo dicendum est de motu pendulorum per semicirculum agitatorum. Dixi aliquo modo, quia cum pendula duplici motu, naturali videlicet descendendo per quadrantem, & violento ascendendo per

eundem ferantur; sequentur pendula rationem projectilium sursum, quorum inpetus eadem proportionem diminuebat sursum, qua crescit descendendo. Hoc pacto pendulum A G, ex G delapsum, velocitatis augmenta juxta eam proportionem augebit, quàm lineæ parallelæ B H, C I, D K, E L, demonstrant in semidiametro A F. Eodem pacto pendulum violento motu ex F, versus Q vibratum ea proportionem diminuit velocitatis momenta, qua descendendo ea auxerat, uti

parallelæ M E, N D, O C, P B sat superque demonstrant. ita Galileus. Verum nec hoc loco, ubi intellectus noster requiescat, invenitur, cum descensus, ascensusque penduli multum à motu verticali deorsum discrepet, tum propter aëris resistentiam, tum ob chordæ renisum; quæ cum secundum totam suam longitudinem una cum globo ei affixo plus aëris superare debeat, quàm si solus globus ex alto versus Centrum naturaliter deferatur; hinc fit, ut, quemadmodum supra diximus, globus liberè & normaliter descendens semper citius terminum suum assequatur, quàm pendulum vario modo per circuli ambages agitatum; quia tamen differentia non aded sensibilis est, usum pendulorum non ided repudiandum censeam, præsertim cum in Phycis rigor Mathematicus non semper attendendus sit; Et tamen Galileus putet se certitudinem rei infallibili experimento sæpius repetito invenisse, in exiguo trium pedum pendulo, quo ipse usus est, facile concessero; at si in 30 pedum pendulo experimentum sumeretur, tunc haud dubiè notabilis velocitatis penduli, & ponderis liberè cadentis differentia notaretur; Si enim nos invenimus differentiam sex tertiorum minutorum, quibus pondus motu naturali citius terminum suum consequitur, quàm pendulum; certè hanc differentiam pro pendulorum longitudine semper crescere, nulli dubium esse debet. Idem accidit in binis globis æqualibus, at ex differenti materia compositis, qui si ex alto non aded magno spatio dimittantur, tum ictus, queis horizontali plano impinguntur, tum oculus, eos simul & eodem tempore ad planum pervenire judicant; Cum tamen experientia ad 600 palmorum altitudinem facta, notabilem valde & sensibilem utriusque motus differentiam constituat, globo plumbeo semper minutis nonnullis primis anticipante, globum ex leviori materia constitutum. Quod si hoc in 600 pedum altitudine;

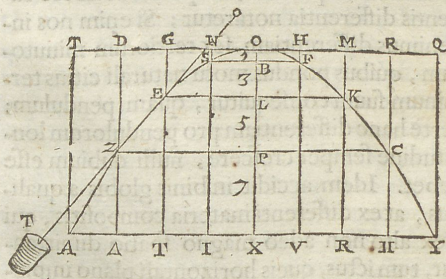
dine; quid in 1000? quid in 10000? Deinde, quod pendulum non præcisè ex adversa parte ad ultimum quadrantis punctum ascendendo pertingat, illius causam non tantum resistantiam existimem, sed & ipsam activitatem virtutis motricis in ipso descensu ascensuque debilitatæ; & hoc argumento probabo; Ibi motus major est, ubi motiva vis major; sed virtus motiva, quæ ex Q mo-

vetur in F, major est, quam quæ movetur ex F in G; ergo motus hic erit major. Probo minorem; quia motus in spacio QF est à propria gravitate, & ab impetu continuè concepto, at verò, dum movetur per FG, solus impetus movet, & gravitas non conspirat, sed resistit; ergo major motus ex Q in F, quam ex F in G. quod erat probandum.

CAPUT V.

De motu projectilium parabolico, & miris ejus effectibus.

EX hac admiranda motus proportionem notatum fuit ab insignibus hujus temporis Mathematicis, corpora gravia nullo ligata vinculo, impulsu projicientis, ex vi hujus declarata proportionis, describere lineam, nescio quam parabolam affectantem. Verum rem paulo altius introspeciamus; cum enim duo motus in quolibet projecto gravi corpore considerari possint, naturalis & violentus, & naturalis normalem motum appetat; violentus verò motum versus eam partem, versus quam grave, obliquè impulsus est; fit, ut inde in obliquè projectis medius quidam motus detur, quo grave lineam parabolæ verisimillimam juxta datas in præcedentibus proportionem motus, describat. Verum rem in tormento bellico ostendamus. Supponamus igitur, lineam TO, referre tormentum bellicum situ Horizontis parallelum, vel quovis alio situ, cujus brisicium sit O: globus itaque vi pulveris accensi, si nulla gravitate polleret, neque aërem resistantem haberet, recta linea haud dubiè tandem uniformi motu terminaretur in Q, cum nullam, quæ ab incepto motu eam retrahat, remoram inveniat; at cum insita gravitate Centrum per normalem lineam appetat; fit, ut ab inchoata

linea TO, vi gravitatis dimotus, mediam quandam viam sectetur. Sit itaque tempus, quo globus percurreret TO divisum in quatuor partes æquales, æquipolleat hoc tempus in musica notæ $\sharp$ longæ, sintque partes divisæ OH, HM, MR, RQ. Certum

est, per singulas hujusmodi partes globum uno tempore musico, ut è latere patet, transire. Si, ut dixi, non esset gravis, nec ulla daretur medii resistantia; Verum quia gravitas eum versus Centrum impellit, ponamus gravitatem eo tempore, quo globus movetur per OH, à linea OQ globum dimovere spacio lineæ OB, quæ est pars lineæ normalis motus OX, pari pacto per punctum H transeat linea HV parallela ad OX; sicuti etiam per puncta M R Q ducantur MR, RQ, QY. omnes & singulæ inter se, & ad OX parallela; sitque dimotio globi à linea OQ, mox ubi lineam MR attigerit, tanta, quanta est portio OL, normalis lineæ OX; & dimotio globi à linea OQ, mox ubi lineam RQ attigerit, tanta, quanta est OP; & dimotio globi à linea OQ, mox ubi lineam QY attigerit, tanta sit, quanta est linea OX normalis; ducanturque deinde per puncta OBLPX ad OX normales & parallelae inter se SF, EK, ZC, AY. aliæque ad TO normales & parallelae TA, DA, GR, NI. His positis, globus dimovebitur à linea OQ, interim dum conficit spacium OH, quantitate lineæ QB vel HF, quæ uti latera opposita sunt in parallelogrammo BH, ita quoque æqualia sint: pari pacto, interim dum globus moveretur per HM; dimovebitur ab OM, in K, & per MR in C, & per RQ in Y, cumque hujusmodi dimoti globi spacia sint æqualia spaciis OB, OL, OP, OX. id est, dum incrementum sumunt secundum quantitatem linearum OB, BL, LP, PX. necessariò sequitur illas augmentari juxta seriem numerorum imparium ab unitate continuatorum. Si ponamus itaque OB. 1. erit BL. 3. LP. 5. PX. 7. vel OL erit 4. OP. 9. OX. 16. at hoc eodem pacto procedunt quadrata OH, OM, OR, OQ; vel BF, LK, PC, XY. quæ illis æqualia sunt, utpote opposita parallelogrammorum latera; Cum itaque Quadratum BF sit 1. erit quadratum LK 4, & PC quadratum 9; & XY quadratum 16. fietque ut OX ad OP. ita XY ad quadratum PC; & sicuti OP ad OL, ita quadratum PC, ad quadratum LK; & sic.